

(català)

ARQUETIPUS PLÀSTICS

Domènec Ribot

La pintura de Nora Ancarola entra plenament dins d'una estètica informal, si bé la seva trajectòria pictòrica ha passat per diverses etapes que la caracteritzaren d'una manera o altra (pintura matèrica, tenebrisme...).

Actualment la seva pintura presenta un especial interès pel factor intel·lectual, és la creació d'un art amb esperit crític, un art que es planteja el problema de la pèrdua dels ideals, un art que s'introdueix dins del món de les angoixes existencials. Davant d'aixo, Nora Ancarola es qüestiona quin ha de ser el comportament de l'artista: a on la pròpia realitat interior és a la vegada la seva mateixa vivència, i on allò autèntic és viure en el veritable sentit de l'existència. Per mitjà del llenguatge pictòric l'èsser humà expressa idees -i a la vegada es reflecteix- establint-se una correspondència entre l'esperit i la vida.

Tenint present que la temàtica de Nora Ancarola sovint gira entorn a unes imatges de la natura, la seva obra n'és una versió artificial.

...La realitat ha de permetre captar les essències cognitives de la mateixa manera que l'art permet trobar l'essència única de la naturalesa.

Així mateix, per a l'artista sorgeix una controvèrsia entorn al llenguatge i als codis lingüístics: busca com aquests darrers són transmesos i interpretats, així com la relació que existeix entre el valor subjectiu y el seu valor universal. Així, doncs, les possibles imatges o signes han de ser sistemàticament corregits, reelaborats i sintetitzats amb la finalitat d'aproximar-se cada cop més a l'essència o idea. Si qualsevol cosa és irremeiablement destruïda pel pas del temps i es desitja la seva salvació, l'única solució possible és una conservació atemporal a base de succesives correccions.